

Bestraft die Schmach, die hier euch angetan!
Stärkt mich im Dienst eurer heil'gen Sache!
Vernichtet der Abtrünn'gen schnöden Wahn!
Wodan, dich Starken rufe ich!
Freia, Erhabne, höre mich!
Segnet mir Trug und Heuchelei,
daß glücklich meine Rache sei!

ELSA *(noch außenhalb)*

Ortrud, wo bist du!?

(Elsa und zwei Mägde mit Lichtern treten aus der unteren Tür auf.)

ORTRUD

(sich demütig vor Elsa niederwerfend)

Hier zu deinen Füßen.

ELSA

(bei Ortruds Anblick erschreckt zurücktretend)

Hilf Gott! So muß ich dich erblicken,
die ich in Stolz und Pracht nur sah!
Es will das Herze mir ersticken,
seh ich so niedrig dich mir nah!
Steh auf! O spare mir dein Bitten!
Trugst du mir Haß, verzieh ich dir;
was du schon jetzt durch mich gelitten,
das, bitte ich, verzeih auch mir!

ORTRUD

O habe Dank für so viel Güte!

ELSA

Der morgen nun mein Gatte heißt,
anfleh ich sein liebeich Gemüte,
daß Friedrich auch er Gnad' erweist.

ORTRUD

Du fesselst mich in Dankes Banden!

ELSA

(mit immer gesteigerter heiterer Erregtheit)

In Frühn laß mich bereit dich sehn –
Geschmückt mit prächtigen Gewanden
sollst du mit mir zum Münster gehn:
Dort harre ich des Helden mein,
(freudig stolz)
vor Gott sein Eh' gemahl zu sein.

ORTRUD

Wie kann ich solche Huld dir lohnen,
da machtlos ich und elend bin?
Soll ich in Gnaden bei dir wohnen,
stets bleibe ich die Bettlerin!
(Immer näher zu Elsa tretend)
Nur eine Kraft ist mir gegeben,
sie raubte mir kein Machtgebot;
durch sie vielleicht schütz ich dein Leben,
bewahr es vor der Reue Not!

Τιωρήστε την ασέβεια που σας έγινε εδώ!
Βοηθήστε με να διαπράξω την ιερή απάτη!
Διαλύστε τις μιαιρές χίμαιρες του αποστάτη!
Βόνταν! Εσένα τον πανίσχυρο καλώ!
Φράια! Υπέρτατη, εισάκουσέ με!
Το δόλο και την πανουργία ευλογήστε
για να 'χει η εκδίκησή μου τέλος καλό!

ΕΛΣΑ *(ακόμα έξω)*

Ορτρουντ, πού είσαι;

(Η Έλσα και δύο θεραπανίδες με φανούς βγαίνουν από την κάτω πόρτα.)

ΟΡΤΡΟΥΝΤ

(γονατίζοντας ταπεινά μπροστά στην Έλσα)

Εδώ, στα πόδια σου μπροστά.

ΕΛΣΑ

(ξαρνιασμένη στη θεά της Ορτρουντ)

Θεέ μου! Γιατί να σε βλέπω γονατισμένη
εσένα που σε ήξερα περήφανη και τιμημένη;
Η λύπη πλημμυρίζει την καρδιά μου
που σε θεωρώ ταπεινωμένη εδώ μπροστά μου!
Σήκω! Τις ικεσίες πάψε!
Αν με μισούσες, κακία δεν σου κρατώ
κι αν εξαιτίας μου τράβηξες πολλά,
με τη σειρά μου συγγνώμη σου ζητώ!

ΟΡΤΡΟΥΝΤ

Για την τόση καλοσύνη σου σ' ευχαριστώ!

ΕΛΣΑ

Κι απ' αυτόν που αύριο ταίρι μου θα γίνει,
θα ζητήσω να δείξει γενναιοφροσύνη
και μεγαλόψυχος στον Φρήντριχ να φανεί.

ΟΡΤΡΟΥΝΤ

Με δεσμά ευγνωμοσύνης με δένεις!

ΕΛΣΑ

(εύθυμα, με όλο και μεγαλύτερη έξαψη)

Νωρίς το πρωί θέλω να εμφανιστείς –
πλούσια και μεγαλόπρεπα ντυμένη,
στην εκκλησία μαζί μου για να μπεις:
εκεί τον ήρωά μου θ' αναμείνω,
(χαρούμενα, περήφανα)
στον Θεό μπροστά γυναίκα του να γίνω!

ΟΡΤΡΟΥΝΤ

Πώς έτσι αδύναμη και άθλια
να ξεπληρώσω τέτοια χάρη!
Αν μ' αφήσεις από οίκτο στο σπίτι σου να μπω,
θα είναι σαν την εύνοιά σου να επατώ!
(πλησιάζοντας την Έλσα όλο και περισσότερο)
Μόνο μια δύναμη μού έχει απομείνει
κανένας νόμος δεν μου την πήρε ακόμα πίσω.
Μ' αυτήν θα προστατεύσω τη ζωή σου,
από τις τύψεις μακριά θα σε κρατήσω.